

nas usta odpreti, ta naj pa bo prepričan, da ga bomo mi po njegovih nagajivih čeljustih tako okrcali, da bode zgubil veselje za zmiraj — poštene ljudi in koristen list obrekovati.

Angleška kraljica Viktorija umrla.

V torek o pol sedmi uri zvečer umrla je v Londonu angleška kraljica v starosti 82 let. Bila je najstarejša valdarica v Evropi. Rojena 24. maja 1819, nastopila vladanje 20. junija 1837, je torej čez 63 let vladala eno močnejših držav v Evropi. Na smrtni postelji jo je obiskal nemški cesar Viljem, ker je s kraljico v bližnjem sorodstvu. Kraljica je bila poročena s princem Albertom iz hiše Coburg-Gotha, s katerim se je poročila 10. februarja 1840, in z njim v lepi složnosti živela do njegove smrti, do 14. decembra 1861. Kraljica umrla je mirno. Zdelo se je da spi, in ko so zdravniki pristopili, so spoznali, da je mrtva. V zadnjem času bila je črna in je po princezinjah poizvedovala, če jo ljudstvo še ljubi; ko so ji one to vselej potrdile, se je vedno razveselila. K pogrebu pride več vladarjev. Domneva se da je vzrok njene smrti vojska z Buri.

Vojna v Južni Afriki.

Angležem gre zopet slaba in morajo vedno eno za drugim svoji vojski pomoč pošiljati. Najboljše pri vsem tem pa je, da Angleži skoraj nikoli ne vedo, kje da se njihovi sovražniki Buri nahajajo, kar jim dela veliko strahu. Večino svojih vojakov morajo Angleži porabiti, da branijo železnico, katero Buri vsak čas kje pretrgajo in jim vagone razbijejo, živež pa, ki je za Angleže namenjen, sami poberejo in ga kolikor mogoče saboj v gore odpeljejo. Druge oddelke pa, kar jim še na razpolago ostajajo, pa zopet rabijo za

„Veš kaj Gašper?“ pravi mu tiho!“

„Kaj pa Tinče?“

„Se spominjaš, kaj je Flisekov Peter včeraj zvečer pravil?“

„Plav nec ne. Kaj pa je plavil?“

Zdaj se pomakne Tinče k Gašparju in mu zašepeče na uho:

„Pravil je, da ima ta majhen kolomon in da zna hudiča — Bog nas ga — varuj v ris poklicati in da hudič prinese denarja, če prav prosiš in zakličeš.“

„Saj je les. Se ze spominjam.“

„Veš kaj“, pravi dalje Tinče, „pojdiva k njemu in ga prosima, naj bo tako dober in naj nama posodi ali naju naj nauči, kako bi poklicala hudiča v ris, da bi denarja prinesel.“

„Pa mislis, da bo povedov?“

„Bo že, bo že, saj je včeraj za tvoj denar pil.“

Res se napravita k Flisekovemu Petru.

Na glas se je ta skoro zasmel, ko mu poveta, kaj bi rada. Toda tega ni storil, ker bil bi se grozno zameril, ampak mislil si je, če sem jih včeraj za norce

varovanje mest in trgov, katere Buri vsak čas, in to še ponoči naskočijo, kaj poderejo in pobijejo potem pa zopet zginejo kakor kafra in Angleži gledajo z dolgimi nosovi za njimi. Ako Angleži prav v kratkem kaj posebnega ne store, bodejo se še ostali Holandci vzdignili, potem bodejo pa vsekakor premagani. Holandski naseljenci so tudi že dali angleškim vojaškim oblastvom vedeti, da jim svojih konj, katere Angleži tako silno potrebujejo, ne bodejo hoteli prodajati, in da si naj Angleži le sami pridejo po — nje. Tudi to ne diši po dobrem. Buri so tudi sklenili, da bodejo vsaki rudnik, do katerega pridejo, porušili. V Londonu vlada velika razburjenost, katera se zaradi boleznih kraljice Viktorije še povišuje. Če se res še to uresniči, potem bode razburjenje priklopelo do vrhunca, kar bode na vojsko prav slabo uplivalo in Buri bodejo zopet na boljšem. Pač se lahko misli, da je to za Angleže le kazen božja, ker so hoteli skoraj celi svet podjarmiti, potem pa uboge rodove do krvi izsesati ter svoje blagajne napolnjevati. No, pa sedaj so se ji začele že izpraznjevati, ker višji oficirji imajo plače potrojene, nižji pa podvojene; vsega bojnega angleškega vojaštva pa je z ranjenci čez 200.000 oseb, dočim Burov še 20.000 ni. Nevarnost položaja v Kaplandiji mora biti za Angleže zelo velika, kajti vlada je proglasila po vsej koloniji vojno stanje. Izvzete se le luke Kapstadt, Port Elizabeth in East-London ter vshodni kraji, ki meje ob Natal. Duhovi Holandcev morajo biti jako razburjeni, ker upa vlada le s tem sredstvom pomiriti in krotiti jih, da ne začno ustaje. Ali angleška vlada se bržčas moti ter doseže baš nasprotno kar namerava. Radi vojnega stanja morajo namreč vsi Holandci orožje odložiti in izročiti strelivo. Uradniki in vojaki pa so izvzeti. Seveda so holandski vojaki in uradniki večinoma pristopili med vrste angleških aktivnih vojakov, tako, da bodo sedaj Holandci razoroženi, Angleži

imel, moram še danes, ako sta tako neumna, da verjameta.

„No, ali bi hoteli povedati gospod Peter?“ pravi Tinče. „Vsaj vam boma nekaj dala od tega proč, kar nama prinese hudič.“ „Hm, hm, to je težka stvar in se ne sme kar tako okoli praviti. Pa če mi obljubita, da ne poveta ne živi duši, hočem vama povedati.“

„Tak za gvisn, kakol je sam Bog v svetih nebesih, de ne boma nobenemu povedla“, pravi „Gašper dve“.

„No, naj bo!“ pravi študent. Flisekov Peter je sicer prav dobro vedel, da ne dela prav, pa naj bo, si je mislil, bom saj „en špas“ doživel v počitnicah, kakor nobeden. Za vrageca se bom sam oblekel in oplašil nju bodem tako, da se njima ne bo nikoli več ljubilo, hudiča v ris klicati.

„Pojdita z menoj“, in ju pelje pod neki kozolec. Tam vzame iz žepa svoj notic in začne prebirati sem in tje med listi.

(Konec prihodnje.)

pa njih strogi gospodje. Ta položaj utegne Holandce razburiti, da bodo še številnejše pristopali v vrste Burov. Dewet, ki je bil še pred kratkem v Kaplan-diji, se je vrnil preko reke Vaal ter se pridružil Bothi, ki ima 7000 mož. Oba skupaj premoreta nad 10.000 Burov. Tudi zahodni oddelek Burov so dospeli že daleč ter so danes že v Malmesburyju, kjer se jim Holandci pridružijo v velikem številu. Lord Kitschener je brzojavil 16. t. m. iz Pretorije: 3000 Burov se je združilo pri Karolini. 300 Burov je vdrlo v Aberdeen ter plenilo (?) po trgovinah, dokler jih niso pregnali Angleži. Iz Kapstadta poročajo, da so Buri zasedli Sutherland, a se čez tri dni umaknili, ko se je približala angleška kolona. „Central Newsu“ poroča iz Standertona, da se je v okraju Ermelo zbralo 6 burskih čet. Baje nameravajo vdreti v Natal. Operacije vodi Ludovik Botha. Vseh skupaj jih je okoli 8000. Iz Kapstadta poročajo, 17. t. m.: Pri Marayburgu se je 11. t. m. vršila huda bitka, v kateri so Angleži izgubili 20 mož. Okoli 100 Holandcev se je pridružilo na zahodu Kaplandije stoječim Burom. Kako ravna Angleži z vjetimi Buri, poroča nek gospod, ki je obiskal taborišče burskih žensk v Port Elizabethu tako-le: „Solzam se nisem ubraniti mogel, ko me je nenadoma obkrožila truma napol izstradanih, le za silo oblečenih burskih žensk. Nekatere niso imele niti toliko časa, da bi se oblekle, ko so jim angleški vojaki zažgali nad glavami hiše. Mnogo nosečih žensk hodi bosih, ker nimajo nogavic, a si jih tudi ne morejo splesti. Tako leže te uboge ženske v mrzlih nočeh na deskah in na zabojih v tankih šotorih, kajti postelj ni nobenih. Mnogo jih leži tudi na mokrih tleh. Najboljše se godi onim, ki leže po hlevih, ki so vsaj suhi. Dobrodelne dame v Kapstadtu pomagajo kolikor morajo, a za tisoče teh ujetnic ne zmorejo dovolj.

Zunanje novice.

Adam in Eva umrla. Iz Colomba poročajo: Pred enim mescom sta na našem otoku umrla Adam in Eva, v vrtu Eden, ob vznožju visokega Adams-pika in sicer oba v isti noči tekom kratkih ur. Njuni trupli so našli zjutraj na ležišču iz rož lilij in drugih cvetk kjer sta ležala navadno. V davčnem zapisniku na Ceylonu sta bila Adam in Eva vpisana kot gospod in gospa Gillespil ter sta bila včasih med najpremožnejšimi prebivalci otoka. Njuno poslopje je bilo med najlepšimi na Ceylonu, kjer sta živela več let zadovoljna in mirna. Pred več kakor 25 letami pa so njuno poslopje ponoči napadli malajskim tollovaji ter ga deloma porušili. Gospod in gospa Gillespil sta komaj svoje življenje rešila v bližnji gozd. Tam sta se potikala več tednov in ko so ju končno našli, sta bila blazna in docela gola. Le okoli ledij sta nosila iz listov in cvetlic napravljen predpasnik. Reveža sta si domišljala, da sta Adam in Eva. Ljudje so ju peljali v njuno poslopje, a v hiši nista hotela stanovati, nego sta si napravila pod Adams-pikom (nekim drevesom) nekaj brlog, kjer sta prebivala v slabem vremenu. Okoli

brloga pa sta priredila krasen vrt, kjer sta gojila najlepše cvetlice v ogromnih množinah. Tu sta bila navadno, se živela s sadjem in vodo, ter imela mnogo ptičev in krotkih živali. Misli sta, da sta v raj in da so ljudje njuni otroci. Minoli mesec pa sta umrla. Našli so ju sredi cvetlic gola — kakor svetopisemska Adam in Eva — mrtva.

28 oseb zgorelo. V Rochestru na Francoskem je nastal v tamošnji sirotišnici velik požar. 28 otrok in usmiljenk je zgorelo, 30 pa jih je bilo nevarno opečenih in ranjenih.

Panika v gledališču. V židovskem gledališču v Chicagu je nastala 13. t. m. med predstavo radi krika, da gori, velika panika. Gledalci, okoli 800 ljudi, so vdrli proti izhodu ter do smrti pomandrali 3 ženske, 3 dekleta in 1 dečka. 22 oseb pa je ranjenih.

Vihar ob japonskem nabrežju. Iz Yokohame poročajo, da je divjal ob vshodnji obali Japonske 10. t. m. tak vihar, da se pogreša 400 ribičev.

Strašna rodbinska žaloigra. Iz Ogerskega v komitatu Komorno poročajo, da so posestniku Aleksandru pl. Davidu nakrat umrli trije otroci za difterijo. Otroci so imeli 7, 9 in 10 let. O božiču sta prišla z Dunaja dva sina, ki sta bila gojenca v Terezijanišču in sta imela 15 in 17 let. Mladič sta pri starših zbolela na škrlatici in umrla. Par dni na to je umrla še mati iz žalosti, David pa se je na novo leto na grobeh žene in otrok ustrelil v srce.

Novo kožo na glavi hoče dati baje neki zdravnik v Ameriki neki lepi deklici, kateri je mašina potegnila z lasmi vred vso kožo s čela in glave. Tovaršice delavke — so se ponudile, da si puste izrezati koščke kože na glavi, da jih potem zdravnik presadi na glavo ponesrečene lepote Lavre Lambert. Takih koščkov bo baje 228, in na vseh so rujavi lasje. Obrvi vzame zdravnik baje zaročenemu Lavre. Operacija bo trajala več mescev in se bo posrečila, če ni vse le samo „farbanje.“

Nesrečna družina. Iz Budimpešte poročajo: Kmet Dob v vasi Lipa Dovallo se je vrnil te dni s semnja, kjer je prodal živino za 1000 kron. Denar v papirju je položil na mizo ter se za hip odstranil. Med tem je Dobov sinček škarpami razrezal bankovce. To je kmeta toli razbesnilo, da je dečka zgrabil, ga nesel na dvorišče ter ga ubil s sekuro. Krik otroka je privabil mater iz hiše. Ko je videla dečka ubitega, se je tako prestrašila, da je na mestu umrla. V hiši je pustila svoje jednoletno dete samo v banji, kjer se je kopalo. Otroče je utonilo. Kmet Dob pa se je nato — obesil!

Knez Ferdinand bolgarski se ženi. Iz Belega grada poročajo, da se namerava bolgarski knez oženiti s princesijo Ksenijo črnogorsko.

Sultan — blazen. Turški cesar, sultan Abdul Hamid, je baje popolnoma blazen. Že več let ga je mučila hipohondrija, da se je zaklepal v svoje sobe in ni puščal nikogar k sebi, ter da je preganjal Armence kot svoje največje sovražnike. V zadnjem času pa ga je začela silno boleti glava. Sultan je včasih kar norel. Razni zdravniki so ga zdravili, toda